

már „nem épül az egész emberi világ”, de egy korszak szépen kőről kőre „fölépült”, s végére jutottunk. A régi falak között némán, konokul, szívósan sarjadoznak az újfajta vállalkozások. A gyár maga hallgat, ünnepét üli csöndben, hetedik napján elpihen. Béke van. Fölmagasodik a zöld lomb a romok között, s madarak költöznek ide, tulajdonképpen visszafoglalják ezt a tájat. Így volt. Így van. Korom írása a falakon, a falak tövében „*ernyőt nyit a kemény kutyatej*” – és ez így egészen emberi.

Poós Zoltán

AZ IDEALISTA

minidráma

*(hely: hegyvidéki turistaház
idő: napjainkban
probléma: szerelemmánia)*

A víz összeugrik.
Hullámzó jellege a múlté.
Sinyomot mutat az ablak.
Eddig a helyeden ültél.

Tél kalapál.
Eddig az ablak mellett álltál.
Hogy csillapodj
a hír bajnoka által?

Jön vihar koma.
Hullámzó jellege a régi.
Ő a hír és utak bajnoka,
és a szerelemé is félig.

„Korokat épít
társam, az esztétikai ösztön.
De azért rákérdesz,
hogyan ízlik a főztöm.”

Rekordidő alatt
lettél szerelmes ma is.
Csahol a bernáthegyi,
az a kis hamis.